

Dit fragment mag uitsluitend voor educatieve doeleinden worden gebruikt en niet verder worden verspreid.

Sylvia Vanden Heede & Thé Tjong-Khing

A fox in a blue shirt and black pants is painting the letter 'V' in the word 'VOS'. A rabbit is painting the letter 'H' in the word 'Haas'.

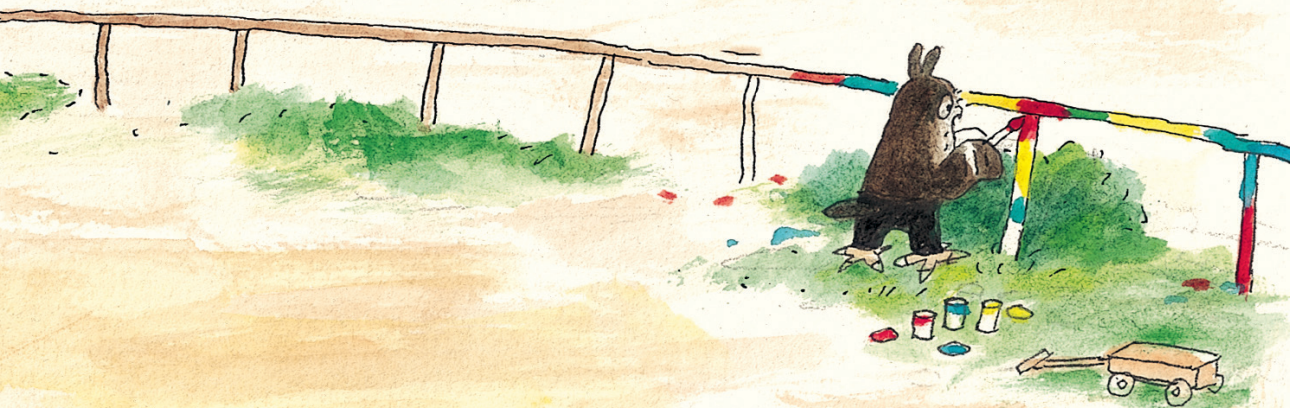
VOS en Haas

Uil maakt het bont

Lannoo

WAT IS HAAS BOOS!

Haas loopt de tuin in.
Daar ziet ze Uil. Uil bij het hek!
Maar wat voert hij daar uit?
Haas ruikt verf. En ze ziet verf!
Verf op het hek! Rood, groen, geel en oranje!
En **ook** nog blauw en paars!
'Uil! Wat ben je aan het doen!' roept ze uit.

Uil kijkt op.

‘Ha, dag Haas. Ik maak het hek mooi.

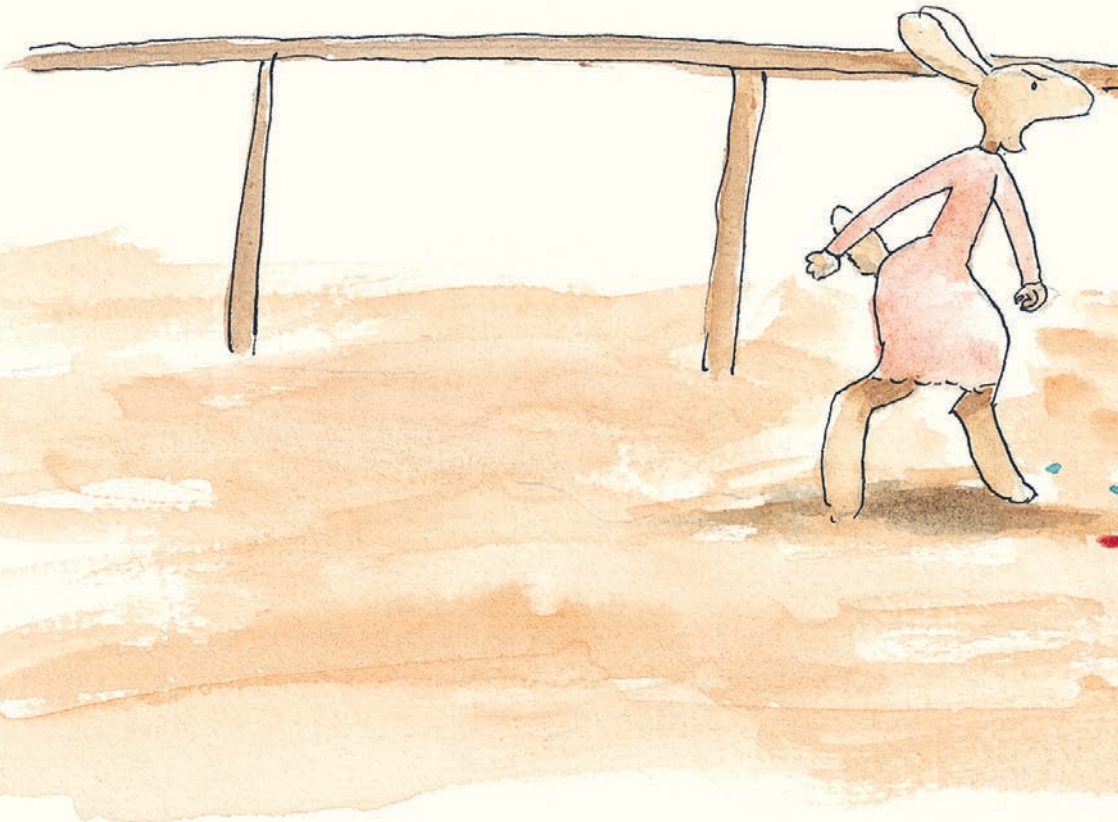
Goed he?’ zegt hij.

En hij doopt zijn kwast in een pot.

‘**Niet** goed!’ brult Haas boos.

‘Wat **denk** je wel? Dit is ons hek.

Daar blijf **jij** van af!’

Uil fronst. Hij zegt:

‘Het hek was saai. Daar doe ik wat aan.’

Haas stampt op de grond.

‘Ik **wil** het niet. Haal die verf **weg!**’

Nu wordt Uil **ook** boos.

‘Het hek is net zo goed van mij.

Want **ik** ben de buur.’

Haas stikt haast. Zo **boos** is ze.

Ze draait zich om en rent naar het hol.

‘Uil verft het hek!’ schreewt Haas naar Vos.

‘Daar moet jij **nu** iets aan doen!’

‘Ik, Haas?’

‘Ja, **jij**. Want het is ook **jouw** hek.

En **jouw** tuin. En **jouw** buur!’

Ze sleurt Vos uit bed.

En ze duwt hem de deur uit.

BONT

Daar staat Vos dan.

In zijn **pyjama!** Bij Uil en het hek!

Hij schrikt van wat hij ziet.

Want het hek is **rood** en **geel** en **blauw**
en **groen** en **paars** en **oranje!**

Het hek hangt vol met verf.

En Uil zelf ook!

Haas stoot Vos aan.

‘**Zeg** er iets van’, sist ze.

Vos kucht eens.

‘Foei Uil!’ zegt hij streng.

‘Je maakt het **veel te bont!**’

Hij kijkt Vos raar aan.

Dan spot hij:

‘Jij maakt **zelf** bont!

Het groeit aan je lijf.

Bont van een vos!

En jij Haas, **jij** ook.

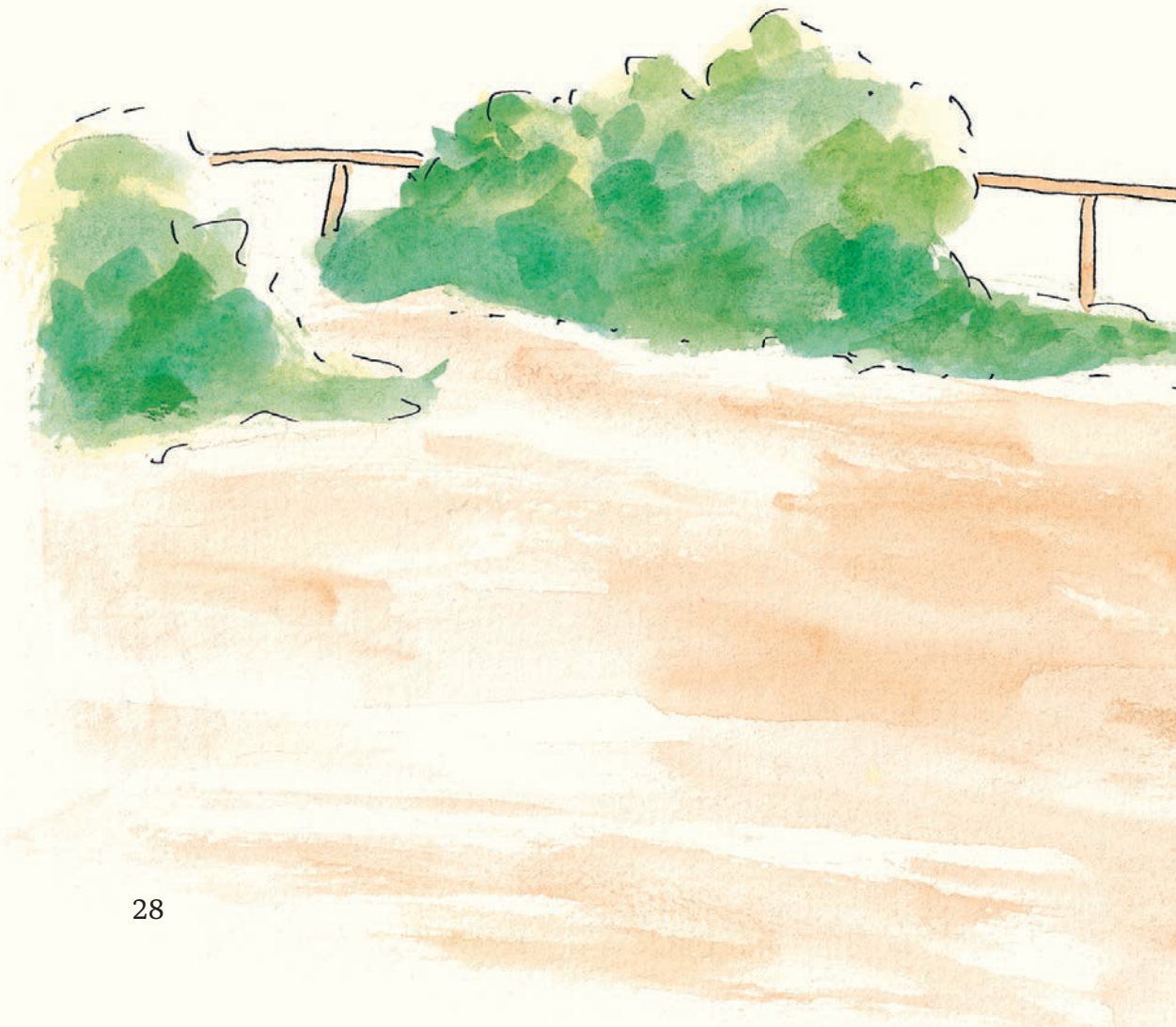
Maar **ik** niet. Ik maak geen bont.

Want ik ben een uil.

En een uil heeft **geen vacht.**’

‘Bont is ook: veel te veel kleur’, snibt Haas.

‘Haal die verf weg en wel **nu!**’

Maar dat wil Uil niet.
Dus pakt Haas de kwast af.
En dan gaat het fout.
Er vliegt een klad **rood** door de lucht.
Pats! Op de vacht van Vos.
‘Geef hier!’ brult Uil.
Hij grijpt naar de kwast.
Pats! Weer een vlek!

‘Kijk wat je deed!’ roept Vos.
Maar Uil is ZO boos!
Hij doopt zijn kwast in blauw.

En hij geeft Vos een veeg op zijn neus!

‘Nu nog geel en rood!’ raast hij.

Pats! Pats! Pats!

‘Nu is je vacht pas echt bont’, gromt Uil.

Vos huilt. En Haas gilt:

‘Ga weg, Uil! Ik wil je nooit meer zien!’